

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1587. számú

törvényjavaslat

**a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda
között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának
megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. április 19. napján
aláírt Egyezmény kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2010. november

2010. évi törvény

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselési Iroda között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. április 19. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselési Iroda között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén tárgyú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

A TAJPEJI MAGYAR KERESKEDELMI IRODA ÉS A MAGYARORSZÁGI TAJPEJ KÉPVISELETI IRODA KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselési Iroda, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét területen belföldi illetőségűek.

2. Cikk AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket a területek egyikén vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) azon a területen, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók

- (i) a nyereségorientált vállalkozások jövedelemadója;
- (ii) az egyéni összevont jövedelemadó;
- (iii) a jövedelem alapadója;

(b) azon a területen, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó.

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a területek egyikén az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A területek illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „terület” kifejezés ezen Egyezmény 2. cikkének 3 (b) vagy 3 (a) albekezdésében hivatkozott területet jelenti, ahogy a szövegösszefüggés megkívánja, és a „másik terület”, illetve „területek” kifejezéseket megfelelően kell értelmezni;

(b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(d) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

(e) az „egyik terület vállalkozása” és „a másik terület vállalkozása” kifejezések az egyik területen belföldi illetőségű személy, illetve a másik területen belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik terület vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik területen lévő helyek között üzemeltetik;

(g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) azon terület esetében, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

(ii) azon terület esetében, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik területen bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek a területnek a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek a területnek az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek a területnek az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik területen belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a területnek a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, és magában foglalja azt a területet és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát is.

2. Ezen Egyezmény alkalmazásában egy személy nem belföldi illetőségű az egyik területen, ha az a személy azon a területen csak olyan jövedelem tekintetében adóköteles, amelynek forrása azon a területen van, feltéve hogy ezen bekezdés nem alkalmazandó azokra a természetes személyekre, akik a 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségűek, mindaddig, amíg a belföldi illetőségű természetes személyeket csak ezen a területen lévő forrásból származó jövedelemre vonatkozóan adóztatnak meg.

3. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét területen belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét területen van állandó lakóhelye, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik területen van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik területen sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyen szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét területen van szokásos tartózkodási helye, vagy egyiken sincs, akkor a területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

4. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét területen belföldi illetőségű, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol bejegyezték.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha 12 hónapnál tovább tartanak.

4. Egy terület vállalkozását a másik területen telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha:

(a) az azon a másik területen több mint tizenkét hónapig felügyeleti tevékenységet folytat az építési területtel, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálattal kapcsolatban, amelyeket azon a másik területen végeznek;

(b) az szolgáltatásokat – beleértve a tanácsadási szolgáltatást – nyújt, de csak ha az ilyen természetű tevékenységeket ugyanazon vagy kapcsolódó projektekre vonatkozóan, alkalmazottakkal vagy más a vállalkozás által ilyen célból alkalmazott személyzettel vagy

személyekkel folytatja a másik területen, egyfolytában vagy megszakításokkal, bármely tizenöt hónapos időtartamon belül, összesen tizenkét hónapos időszakot meghaladóan.

5. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a)–(e) albekezdésekben említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

6. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik területen meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ezen a területen minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége az 5. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik területen telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ezen a területen alkusz, bizományos vagy bármely más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik területen belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik területen belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki azon a másik területen (akár telephely útján, akár más módon), önmagában nem teszi egy társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ezen a másik területen.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a területnek a jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás végzéséhez használt ingatlanból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik terület vállalkozásának nyeresége csak ezen a területen adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik területen, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik terület vállalkozása a másik területen egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét területen azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenül tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy azon a területen merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik területen a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a terület a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási

módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk VÍZI ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ezen a területen adózatható.

2. Ezen cikk alkalmazásában a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:

(a) a hajók vagy a légi járművek teljes (időszakra vagy utazásra vonatkozó) vagy személyzet nélküli bérbeadásából származó nyereséget; és

(b) javak vagy áruk szállítására használt konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és a kapcsolódó eszközöket) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget;

amennyiben az ilyen bérbeadás, vagy az ilyen használat, fenntartás vagy bérbeadás, az esettől függően, járulékos a hajók vagy a légi járművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséhez képest.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak, de az így szerzett nyereségnek csak arra a részére, amelyik a résztvevőnek a közös üzemeltetésben való részvételének arányában betudható.

9. Cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik terület vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik terület vállalkozásának és a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik terület ezen terület valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik terület vállalkozásánál megadóztattak ezen a másik területen, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett terület vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik terület megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben ez a másik terület a kiigazítást jogosnak tekinti. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a területek illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű társaság a másik területen belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ezen a másik területen.

2. Mindazonáltal ez az osztalék azon a területen is megadóztatható, és annak a területnek a jogszabályai szerint, ahol az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznahúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének a 10 százalékát.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbbségi” részvényekből vagy „elsőbbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint más társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amelyet annak a félnek a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik területen belföldi illetőségű hasznahúzója a másik területen, amelyen az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz

kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik területen belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik területről, úgy ez a másik terület nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ezen a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik területen lévő telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ezen a másik területen keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat azon a területen és annak a területnek a hatályos joga alapján is megadóztatható, ahol keletkezik, de ha a kamat haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű, az így kivetett adó mértéke nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének a 10 százalékát.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdésre az egyik területen keletkező kamat ezen a területen adómentes, ha annak kifizetése:

(a) a másik területet igazgató hatóságnak vagy annak politikai alegységének vagy helyi hatóságának vagy Központi Bankjának történik, vagy bármely pénzügyintézetnek, amely teljes egészében a másik terület tulajdonában van, vagy azt ez ellenőrzi, bármely ilyen szerv által nyújtott bármilyen kölcsön, követelés, vagy hitel vonatkozásában;

(b) a másik terület jóváhagyott szervezete által nyújtott, garantált, vagy biztosított kölcsön, vagy nyújtott, garantált vagy biztosított hitel tekintetében, amelynek célja az export előmozdítása, vagy az egyik területet igazgató hatóság, vagy egy politikai alegység, vagy egy helyi hatóság által export előmozdítása érdekében szervezett rendszer alapján történik;

(c) bankok közötti kölcsönre történik.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. Azonban e cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet és a késedelmes fizetés utáni büntető terheket, egy vállalkozás által

szolgáltatott javakért, árukért vagy szolgáltatásokért halasztott fizetésből származó kereskedelmi követelések utáni kamatot.

5. Az 1., 2., 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik területen belföldi illetőségű hasznhúzója a másik területen, ahol a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázison keresztül és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik területen keletkezőnek, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik területen, akár nem – az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és az ilyen kamatot az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen kamatot úgy kell tekinteni, hogy azon a területen keletkezik, amelyen a telephely vagy állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a hasznhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj azon a területen is megadóztatható, amelyen keletkezik, és ennek a területnek a jogszabályai szerint, ha azonban a jogdíj hasznhúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítésre szolgáló filmeket vagy szalagokat, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik területen belföldi illetőségű hasznhúzója a másik területen, amelyen a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő

állandó bázison keresztül, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik területről származónak, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik az egyik területen, akár nem – az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és az ilyen jogdíjat az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami azon a területen keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik területen fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ezen a másik területen.

2. A e cikk 4. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik terület vállalkozása másik területen levő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amely az egyik területen belföldi illetőségű személynek a másik területen szabad foglalkozás folytatása céljából rendelkezésre áll, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy az ilyen állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ezen a másik területen.

3. Az egyik terület vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ezen a területen adóztatható.

4. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik területen fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ezen a másik területen.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak azon a területen adóztatható, amelyen az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ezen a területen adóztatható, kivéve a következő körülmények fennállása esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik területen is megadóztatható:

(a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik területen állandó bázis áll rendszeresen rendelkezésére; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

(b) ha a személy tartózkodása a másik területen az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal eléri vagy meghaladja összesen a 183 napos időszakot; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi azon a másik területen folytatott tevékenységéből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ezen a területen adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik területen végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ezen a másik területen.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett területen adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik területen nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik területen, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik területen lévő telephelye vagy fix bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható azon a területen, ahol a hajót, légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

16. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ezen a másik területen.

17. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik területen ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ezen a másik területen.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható azon a területen, amelyen az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók a művész vagy a sportoló egyik területen kifejtett tevékenységéből származó jövedelemre, ha az azon a területen tett látogatást egészben vagy főként az egyik vagy mindkét terület igazgatását ellátó hatóságainak, azok politikai alegységének vagy helyi hatóságának közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak azon a területen adóztatható meg, ahol a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk NYUGDÍJAK ÉS JÁRADÉKOK

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak azon a területen adóztatható meg, amelyen keletkezik. Ez a rendelkezés a járadékokra és nyugdíjakra és más hasonló térítésre is alkalmazandó, amelyeket az egyik terület jogalánya az azon a területen hatályos társadalombiztosítási jogszabályok alapján vagy az azon terület által szervezett közrendszer alapján azon társadalombiztosítási jogszabályok kedvezményeinek kiegészítése céljából fizetnek ki.

2. A „járadék” kifejezés élethosszig tartó, vagy időben megállapított vagy megállapítható időtartam alatt, meghatározott időközönként, rendszeresen, megfelelő és teljes ellenszolgáltatás megtérítéseként a fizetést pénzben vagy pénzürtékben teljesítendő kötelezettség alapján fizetendő, meghatározott összeget jelent.

19. Cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, a nyugdíj és járadék kivételével, amelyeket az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága fizetett egy természetes személynek az ennek a területnek vagy alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ezen a területen adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik területen adóztathatók, ha a szolgálatot azon a területen teljesítették, és a természetes személy azon a területen olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) annak a területnek az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált azon a területen belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik területre való utazás előtt a másik területen belföldi illetőségű, vagy az volt, és aki az elsőként említett területen kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ezen a területen, amennyiben az ilyen kifizetések ezen a területen kívüli forrásból származnak.

21. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ezen a területen adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik területen belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy állandó bázison keresztül és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

22. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. A 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személynek jövedelme származik a másik területről, akkor a másik területen ezen jövedelem után fizetett adó összegét (de kivéve osztalék esetében, azon nyereség tekintetében fizetett adót, amelyből az osztalékot fizetik) ezen Egyezmény rendelkezései szerint jóvá kell írni az elsőként említett területen a belföldi illetőségű személyre kivetett adóval szemben. A jóváírás összege azonban nem haladhatja meg az első területen arra a jövedelemre kivetett adó összegét, amelyet adójogi szabályainak és az előírásainak megfelelően számítottak ki.

2. A 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(a) Amennyiben a 2. cikk 3 (b) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület a (b) albekezdésben és a (c) albekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(b) Amennyiben a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11., 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen megfizetett adóval. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területről származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ezen a területen, ez a terület mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

(d) Az (a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a másik terület ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10., 11. vagy 12. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza.

23. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik terület állampolgárai nem vethetők a másik területen olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik terület állampolgárai azonos körülmények között

– különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét területen.

2. Az egyik terület vállalkozásának a másik területen lévő telephelyét ezen a másik területen nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik területnek azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik területet arra köteleznék, hogy a másik területen belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik terület vállalkozása által a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az elsőként említett területen belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

4. Az egyik terület olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik területen belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett területen olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett terület más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései ezen Egyezmény alá tartozó adókra alkalmazandók.

24. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét terület intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek a területeknek a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a területnek az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a területnek az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik terület illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a területek belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A területek illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel

oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A területek illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A területek illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a területek vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A területnek az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek a területnek a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik területet arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik terület jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik terület jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik terület a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik terület saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik területnek az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az

információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. Cikk KEDVEZMÉNYEK KORLÁTOZÁSA

Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, az egyik területen belföldi illetőségű személy nem kapja meg az ezen Egyezményben a másik terület által biztosított bármilyen adócsökkentést vagy adómentesítés kedvezményét, ha a másik terület illetékes hatósága megállapítja, hogy az ilyen belföldi illetőségű személynek, vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban állt személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az volt, hogy megkapja ezen egyezmény kedvezményeit.

27. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselési Iroda írásban értesítik egymást arról, hogy a vonatkozó területeiken az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelmények teljesültek.

2. Ez az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét területen alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

28. Cikk FELMONDÁS

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik terület fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik terület az Egyezmény hatálybalépésének időpontját követően felmondhatja bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően adott írásbeli értesítéssel.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét területen hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda
nevében

a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda
nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda
és
a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda
között

a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának
megakadályozásáról a jövedelemadók területén

Budapesten, 2010. április 19-én aláírt

Egyezményhez

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda Budapesten, 2010. április 19-én aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményben foglaltakon túlmenően az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Hivatkozással a 3. cikk 1 (b) albekezdésére és a 4. cikk 1. és 2. bekezdéseire:

az Egyezményt a 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott terület belső jogszabályai szerint alapított személyegyesítő társaságra a jövedelemadó tekintetében a nyereség azon részére kell alkalmazni, amely a területen illetőséggel bíró bármely tagjának betudható.

2. Hivatkozással a 3. cikk 1 (c) albekezdésére:

megállapítást nyert, hogy a 2. cikk 3 (b) albekezdésében hivatkozott területen alapított személyegyesítő társaságokat (betéti társaság, közkereseti társaság) ezen a területen mint társaságot adóztatják, és ezért a „társaság” meghatározás alá esnek.

3. Hivatkozással a 25. cikkre:

megállapítást nyert, hogy

(a) információcserére csak kifejezett kérés vétele esetén kerülhet sor;

(b) a cikk nem hoz létre kötelezettséget automatikus vagy spontán információcserére a Szerződő területek között;

(c) a Szerződő területek biztosítják az átadott személyes adatoknak az Egyezmény és hazai joguk szerinti védelmét. A Szerződő területek a személyes adatok kezelése tekintetében követni fogják az Egyezmény információcsere bizalmasságára és használatára vonatkozó rendelkezéseit. Csak olyan személyes adatokat adnak át egymásnak, amelyek előreláthatóan lényegesek és alkalmasak a 25. cikkben meghatározott célok megvalósítására és az átvett adatokat csak az Egyezmény végrehajtásához szükséges ideig kezelik. A Szerződő területek biztosítják az adatkezelés törvényszerűségének elkülönült hatóság általi ellenőrzését összhangban hazai jogukkal. Az adatalannak továbbá az Egyezmény rendelkezéseivel és a vonatkozó hazai joggal összhangban:

- (i) joga van a róla kezelt adatokról információt kérni,
- (ii) joga van a jogellenesen kezelt adatok törlését és a pontatlanul kezelt adatok helyesbítését kezdeményezni, és
- (iii) joga van az adatok kezeléséhez kapcsolódó jogok sérelme esetén független hatóság általi jogorvoslathoz.

4. A jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásol semmilyen európai uniós tagságból fakadó kötelezettséget. Mindazonáltal, ha bármelyik terület úgy találja, hogy ennek az Egyezménynek a rendelkezései nincsenek összhangban az európai uniós tagságból fakadó bármely kötelezettséggel, bármelyik terület konzultációt kérhet az Egyezmény módosításának lehetséges tárgyalása tekintetében.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda
nevében

a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda
nevében

(aláírások)

AGREEMENT
BETWEEN THE HUNGARIAN TRADE OFFICE IN TAIPEI
AND
THE TAIPEI REPRESENTATIVE OFFICE IN HUNGARY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1
PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the territories.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed in either of the territories, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in the territory in which the taxation laws administered by the Ministry of Finance, Taipei are applied:
 - (i) the profit-seeking enterprise income tax;
 - (ii) the individual consolidated income tax;

- (iii) the income basic tax;
- (b) in the territory in which the taxation laws administered by the Hungarian Ministry of Finance are applied:
- (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax.

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed in either territory after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the territories shall notify each other of any significant changes which have been made in their taxation laws of the respective territories.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “territory” means the territory referred to in subparagraph 3(b) or 3(a) of Article 2 of this Agreement, as the context requires, and the terms “other territory” and “territories” shall be construed accordingly;
- (b) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (c) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (d) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
- (e) the terms “enterprise of a territory” and “enterprise of the other territory” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a territory and an enterprise carried on by a resident of the other territory;
- (f) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a territory, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other territory;
- (g) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of the territory in which the taxation laws administered by the Ministry of Finance, Taipei are applied, the Minister of Finance or his authorised representatives;
 - (ii) in the case of the territory in which the taxation laws administered by the Hungarian Ministry of Finance are applied, the Minister of Finance or his authorised representatives.

2. As regards the application of this Agreement at any time in a territory, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that territory for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that territory prevailing over a meaning given to the term under other laws of that territory.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a territory” means any person who, under the laws of that territory, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that territory and any political subdivision or local authority thereof.

2. A person is not a resident of a territory for the purposes of this Agreement if that person is liable to tax in that territory in respect only of income from sources in that territory, provided that this paragraph shall not apply to individuals who are residents of the territory referred to in subparagraph 3 (a) of Article 2, as long as resident individuals are taxed only in respect of income from sources in that territory.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both territories, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the territory in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both territories, he shall be deemed to be a resident only of the territory with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the territory in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either territory, he shall be deemed to be a resident only of the territory in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both territories or in neither of them, the competent authorities of the territories shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both territories, then it shall be deemed to be a resident only of the territory in which it is incorporated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;

- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. An enterprise of a territory shall be deemed to have a permanent establishment in the other territory if:

- (a) it carries on supervisory activities in that other territory for more than twelve months in connection with a building site or construction or assembly or installation project which is being undertaken in that other territory;
- (b) it furnishes services, including consultancy services, but only where activities of that nature continue, for the same or a connected project, through employees or other personnel or persons engaged by the enterprise for such purpose in the other territory for a period or periods aggregating more than twelve months within any fifteen-month period.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a territory an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that territory in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a territory merely because it carries on business in that territory through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a territory controls or is controlled by a company which is a resident of the other territory, or which carries on business in that other territory (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a territory from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other territory may be taxed in that other territory.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the territory in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a territory shall be taxable only in that territory unless the enterprise carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other territory but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a territory carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein, there shall in each territory be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the territory in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a territory to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that territory from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a territory from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that territory.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- (a) profits from the rental on a full (time or voyage) basis or a bareboat basis of ships or aircraft; and
- (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a territory participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other territory, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a territory and an enterprise of the other territory,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a territory includes in the profits of an enterprise of that territory – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other territory has been charged to tax in that other territory and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned territory if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other territory shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if that other territory considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the territories shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a territory to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

2. However, such dividends may also be taxed in the territory of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that territory, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the territory of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a territory, carries on business in the other territory of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a territory derives profits or income from the other territory, that other territory may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other territory or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other territory, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other territory.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

2. However, such interest may also be taxed in the territory in which it arises and according to the laws in force in that territory, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. Notwithstanding paragraph 2, interest arising in a territory shall be exempt from tax in that territory if it is paid:

- (a) to the authority administering the other territory, a political subdivision or local authority or the Central Bank thereof, or any financial institution wholly owned or controlled by the other territory in relation to any loan, debt-claim or credit granted by any such bodies;

- (b) in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured by an approved instrumentality of the other territory which aims at promoting export, or under a scheme organised by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority in order to promote the export;
- (c) on loans made between banks.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term “interest” shall not include for the purpose of this Article income dealt with in Article 10 and penalty charges for late payment, interest on commercial debt-claims resulting from deferred payments for goods, merchandise or services supplied by an enterprise.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a territory, carries on business in the other territory in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the territory in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

2. However, such royalties may also be taxed in the territory in which they arise and according to the laws of that territory, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a territory, carries on business in the other territory in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the territory in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a territory from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other territory may be taxed in that other territory.

2. Gains, other than those dealt with in paragraph 4 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a territory in the other territory for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other territory.

3. Gains derived by an enterprise of a territory from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that territory.

4. Gains derived by a resident of a territory from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other territory may be taxed in that other territory.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the territory of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a territory in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that territory except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other territory:

- (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other territory for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that territory; or
- (b) if his stay in the other territory is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much income as is derived from his activities performed in the other territory may be taxed in that territory.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment shall be taxable only in that territory unless the employment is exercised in the other territory. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other territory.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment exercised in the other territory shall be taxable only in the first-mentioned territory if:

- (a) the recipient is present in the other territory for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other territory, and

- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other territory.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the territory in which the enterprise which operates the ship or aircraft is a resident.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a territory in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a territory as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other territory, may be taxed in that other territory.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the territory in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a territory by an artiste or sportsperson if the visit to that territory is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the authorities administering a territory or any political subdivision or local authority thereof. In such case, the income is taxable only in the territory in which the artiste or the sportsperson is a resident.

Article 18 PENSIONS AND ANNUITIES

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a territory in consideration of past employment, shall be taxable only in the territory in which they arise. This provision shall also apply to annuities and to pensions and other similar remuneration paid by an entity of a territory under social security legislation in force in that territory or under a public scheme organized by that territory in order to supplement the benefits of that social security legislation.

2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19
PUBLIC SERVICE

1.
 - (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension or annuity, paid by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that administering authority or subdivision or authority shall be taxable only in that territory.
 - (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other territory if the services are rendered in that territory and the individual is a resident of that territory who:
 - (i) is a national of that territory; or
 - (ii) did not become a resident of that territory solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a territory a resident of the other territory and who is present in the first-mentioned territory solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that territory, provided that such payments arise from sources outside that territory.

Article 21
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a territory, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that territory.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a territory, carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or 14, as the case may be, shall apply.

Article 22
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2 double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2 derives income from the other territory, the amount of tax on that income paid in the other territory (but excluding, in the case of a dividend, tax paid in respect of the profits out of which the dividend is paid) and in accordance with the provisions of this Agreement, shall be credited against the tax levied in the first-mentioned territory imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the tax in the first-mentioned territory on that income computed in accordance with its taxation laws and regulations.

2. In the case of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2, the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and subparagraph (c), exempt such income from tax.
- (b) Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 or 12 may be taxed in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2, the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2.
- (c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 is exempt from tax in that territory, such territory may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
- (d) The provisions of subparagraph (a) shall not apply to income derived by a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 where the other territory applies the provisions of this Agreement to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11 or 12 to such income.

Article 23 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a territory shall not be subjected in the other territory to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other territory in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the territories.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory shall not be less favourably levied in that other territory than the taxation levied on enterprises of that other territory carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a territory to grant to residents of the other territory any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a territory to a resident of the other territory shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned territory.
4. Enterprises of a territory, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other territory, shall not be subjected in the first-mentioned territory to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned territory are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall apply to taxes which are the subject of this Agreement.

Article 24 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the territories result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those territories, present his case to the competent authority of the territory of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the territory of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other territory, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the territories.
3. The competent authorities of the territories shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the territories may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the territories shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the territories, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a territory shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that territory and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a territory the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other territory;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other territory;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a territory in accordance with this Article, the other territory shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other territory may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a territory to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a territory to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26
LIMITATION ON BENEFITS

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Agreement, a resident of a territory shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in the Agreement by the other territory if the competent authority of the other territory determines

that the main purpose or one of the main purposes of such resident or a person connected with such resident was to obtain the benefits of this Agreement.

Article 27
ENTRY INTO FORCE

1. The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary shall notify each other in writing that the processes required for the entry into force of this Agreement in their respective territories have been complied with.
2. This Agreement shall enter into force on the 30th day following the receipt of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both territories:
 - (a) with respect to taxes withheld at source, on income paid, credited or payable on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;
 - (b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 28
TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a territory. Either territory may terminate the Agreement in writing, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the date of entry into force of the Agreement.

In such event, this Agreement shall cease to have effect in both territories:

- (a) with respect to taxes withheld at source, on income paid, credited or payable on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- (b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Budapest this 19th day of April 2010, in the Hungarian, Chinese and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Hungarian Trade Office
in Taipei

For the Taipei Representative Office
in Hungary

(signatures)

PROTOCOL

to the Agreement between

the Hungarian Trade Office in Taipei
and
the Taipei Representative Office in Hungary

for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with
respect to Taxes on Income

signed on 19 April 2010 at Budapest

The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary have in addition to the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed on 19 April 2010 at Budapest agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to subparagraph 1 (b) of Article 3 and paragraphs 1 and 2 of Article 4:

the Agreement shall apply to a partnership which is established in accordance with the domestic laws of the territory referred to in subparagraph 3 (a) of Article 2 in respect of the income tax on the portion of profits attributable to any partner who is a resident of the territory.

2. With reference to subparagraph 1 (c) of Article 3:

it is understood that partnerships (betéti társaság, közkereseti társaság) established in the territory referred to in subparagraph 3 (b) of Article 2 are taxed in that territory as corporations, and therefore fall within the definition of “company”.

3. With reference to Article 25:

It is understood that

- (a) information would only be exchanged upon receipt of specific request;
- (b) the Article does not create obligations as regards automatic or spontaneous exchanges of information between the Contracting territories;
- (c) the Contracting territories shall ensure the protection of personal data transferred according to the Agreement and their domestic law. With regard to personal data processing, the Contracting territories shall follow the provisions of the Agreement concerning confidentiality and utilization of the exchange of information. They shall only transfer to each other personal data which are foreseeably relevant and suitable for the achievement of the purposes set out in Article 25, and they shall process the data received only for the period necessary to the implementation of the Agreement.

The Contracting territories shall ensure the supervision of the lawfulness of data processing through a separate authority in accordance with their domestic law. Furthermore, the data subject shall, in accordance with the provisions of the Agreement and the respective domestic law, have:

- (i) the right to request information about his/her personal data processed,
- (ii) the right to initiate the erasure of the data processed illegally and the rectification of data managed inaccurately, and
- (iii) the right to legal remedy by an independent authority in case the rights related to the processing of personal data are infringed.

4. Present Agreement shall in no way prejudice any obligations deriving from membership in the European Union. However, should either territory find that the provisions of this Agreement are inconsistent with any obligations deriving from membership in the European Union, either territory may seek consultations regarding the possible negotiation of amendments to the Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Budapest this 19th day of April 2010, in the Hungarian, Chinese and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Hungarian Trade Office
in Taipei

For the Taipei Representative Office
in Hungary

(signatures)”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 27. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi háttérrel biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. Az egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének, vagyonának kettős adóztatását, oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára megfelelő információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik szerződő szerződő fél illetékes hatóságánál, amennyiben úgy látja, hogy a másik terület adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Az egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

Az egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.